

UJ FOLYAM. II. KÖTET.

12. SZÁM.

BUDAPEST, 1886. SZEPTEMBER 19.

Szerkesztőség : József-körút 48. sz. — *Kiadóhivatal* : Kecskeméti-utca 6. sz. (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak : egész évre 8 forint; félévre 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

A TÖRVÉNY BETŰJE.*

Irta REVICZKY GYULA.

AGY-KÖRÖS-e, Kecskemét-e,
 (Nem emlékszem már a névre),
 Bölcs határozat alakjában
 Kimondotta hajdanában:
 «Elcsipni a gazt előbb kell;
 Csak azután köthető fel.»

Vala pedig a vidéknek,
 Három egész vármegyének
 Réme akkor Csóka Péter.
 Ölt rabolva nappal-éjjel;
 De más embert sose bántott,
 Csak ha zsidó vagy ha sváb volt.

De ha zsidó, vagy ha német,
 A hol ő volt, arra tévedt:
 Sokkal jobb lett volna néki
 Nem születni, nem is élni.
 Azt megölte, kirabolta;
 Ugy meneszté a pokolba.

Hajszolták is a zsandárok,
 Nem volt csárda, fészker, árok,
 A hol mindent tüvé téve,
 Nem leltek vón' — hült helyére.
 Mert ügyes volt a gazember.
 De megjárta mégis egyszer.

Az útszélen állva kémlel,
 Leskelődik Csóka Péter,

* Felolvasták a Petőfi-Társaságban.

Egy temérdek, vén batárra,
(Diczeg-döcög a nagy sárba!.)
Abban ül egy úri utas,
Annak lesz most, hejh, ne múlass.

Köcsög kalap a fejében,
Hosszu sálja leng a szélben.
A köpenye csupa gallér.
No, ha ez nem sváb-gavallér,
Akkor Csóka sem a Csóka,
Kit zsványinak mond a nóta.

A batár az őszi ködben
Csetlik-botlik, ki-kizökken.
Pattoghat az ostor váltig:
Szegény két ló alig mászik.
Nem is mászik többet az már:
Rablókézből van a kantár.

Villan a cső...villan újra:
Kocsis, gazda rogy az útra.
Fénylik a sár vérbiborban.
Csóka Péter mond nyugodtan:
«Az ördög már a te gazdád,
Tisztelem az öreganyját.»

De a mint rogy, de a mint fogy
Szemében az élet lángja:
A gavallér ősi szitkot
Szór özönnel a betárra,
S ajkán kitör — isten bocsáss! —
Czifra huszár-káromkodás.

Kövé mered Csóka lába.
Iszonyuan küzd magába!
«Szóljon az úr, hát nem német?»
A haldokló szeme réved:
«Német volt az öregapád...»
S nem hallani már több szavát.

Csóka Péter hogy mit érzett:
Arrul ember nem beszélhet.
Czifra szürét odavágja,
Fegyverét is le a sárba:
S fut rohanva, szégyenkezve:
Csak ő tudja, hova merre.

A városba hogy beére,
Ment a törvény elejébe.
Ott megáll a katonásan:
«Embert öltem, kérem ássan.
S mert mivehogy magyar ember:
Ide jöttem, kössenek fel!»

Lón bírónak nagy haragja.
«Te vagy az a gaz haramja?...»
A hollók rég rád ehültek.
Lakomára még ma gyűlnek.»
S három hajdu futva vágat
Összehívni a bírakat.

Ül tanácsot a törvényszék.
Elitélne, semmi kétség,
Ha egy bíró fel nem állna
(A külföldet is bejárta)
S bíró társait végig mérve,
Nem kezdene ily beszédbe:

«Törvényt hozni és megszegni,
Tudjátok-e társak ez mi?
Vagy törvényünk nincs-e róla:
(Mert nem hozta senki szóba)
Elcsipni a gazt előbb kell.
Csak azután köthető fel? . . .

Összenéz a böles bíróság.
A mit ez mond, nem bohóság.
A ki nincs elfogva, véli,
Nem lehet azt elítélni.
Elcsipni a gazt előbb kell:
Csak azután köthető fel.

Szent a törvény: a betűjét
Más se csúri, ők se csúriék.
Maguk hoztak róla törvényt,
S e betyár most eljön önkényt.
Hogy kössék fel; — no, nem így van?
Törvényt gúnyol Csóka nyiltan.

A bíróság feje mostan
Szidja Csókát átkozottan:
«Hordd el magad, annyit mondok,
S belőlünk ne üzz bolondot.
De jegyezd meg, hetyke Csóka,
Marad ám még akasztófa.»

Csóka Péter ámul-bámul.
Jól értette? nem fonákul?
Furcsaságot sokat látott:
Magyar zsidót, bátor svábot:
De ilyet még, ily felettébb
Furcsa törvényt nem pipázott.

«Marad ám még — számotokra!
— Nagysokára csak ezt mondja. —
De bujósdit Csóka Péter
Nem játszik ily bamba néppel.»
És el is tűnt úgy azóta,
Hogy nem jött még hír se róla.

És azóta Kecskeméten
Köröst szidni honfi-érdem:
És azóta Kecskemétet
Körösön felhozni vétek:
Mert azt fogja egy a másra,
Hogy e törvényt ő csinálta.

Mindebből hogy mi a móka:
Rabló volt-e, élt-e Csóka?
Lehet-e az magyar város,
Mely bolondul így határoz?
E fölött én nem vitázok:
Döntsék el a krónikások.

A BAGOSI VENDÉGLŐBEN.

Ebben a nyúl-szűk világban is nagyon szereti Rhéz Márton uram a nyúl-pecsenyét, de mielőtt behozatná az adagot, előbb köteles a pinczés a vendéglős kutyáját és két macskáját elevenen bemutatni.

OH, AZ A GYEREK.

— Látja kedves Toerpe úr, ha ebéd előtt lett volna szerencsénk, mindjárt itt fogtuk volna ebédre.

A kis Gyula. (Bedugja a fejét.) Mama, a leves tálalva van; jer ebédelni.

— Elég erős ez a híd, kertész?

— Ojjé! ezen jó lelkiismerettel keresztül járhat a kisasszony.

— Igen ám, csak hogy én rossz lelkiismerettel is akarok járni rajta.

KRÓNIKÁS ADOMA.

B. Edelsheim-Gyulai szokott évi inspecziálását tartotta a p—i garnizonban. Azt pedig mindenki hallotta már, hogy riadalom keletkezett mindig abban a hely-
 örségben, a hol ő megjelent. Megvizsgált ő az utolsó patkószegig mindent, s jaj volt, ha valamit nem gusz-
 tusa szerint talált.

P-ban is végigjárt minden czugszobát, padlást, pin-
 czét; utolsónak hagyván a katonai kórházat, nagyon fontosnak találta a halottas-kamarát is, annál fogva benézett abba is.

Hát a mint személylél néz a törzs-, fő- és alorvosok kíséretében, szemébe ötlök egy a padlásról lelógó kenderhám, a melynek alsó végén egy vaskarika van, felső vége pedig fel van víve egy lyukon, a padláson keresztül.

— Hát ez micsoda? — kérdi a tábornok.

— Ez, exczellencz, arra való, hogy a meghalt legénynek a lábát bele tesszük a karikába, s ha a legény netalántán csak tetsz-halott lenne és felébred, hát persze meg is mozdul, megmozdulván megrántja a kenderhámot, ennek a kenderhámnak a végén, a felettünk levő emeleten csengettyű van, az megcsendül s az ugyanott örkdő betegápoló mindjárt leszalad és kiségit innen a tetsz-halottat.

— Na, ez igazán nagyon jóra való készülék: hadd látom csak, hogy működik?

A törzsorvos int egy alorvosnak, az megrántja a kenderhámot. Aztán vár a társaság, hogy mikor jön a

betegápoló. — De hiába a várakozás, jó idő mulva sem jön a betegápoló.

— Próbálja ön főorvos ur.

Az is próbálja, de az is hasztalanul.

Erre már türelmetlen lesz a tábornok, a törzs- és főorvos urak pedig a trémában egyébüvé kívánják magukat.

— Ej, ej, próbálja ön, törzsorvos ur, ön csak tudni fogja, hogy miképen kell azt egy tetsz-halottnak megrántani? — szolt a tábornok megint, most már epés gunynyal.

Az is úgy járt azonban, mint két elődje.

Hanem a tábornok nem hagyta annyiban a dolgot.

— Jerünk fel az emeletre, lássuk, hogy mi baja ennek a készüléknek?

Felmentek, beléptek a betegápoló ör-szobájába.

Ugyan megörült a törzsorvos ur, mikor meglátta, hogy a betegápoló úgy alszik és horkol, mint a mormotér. Milyen jó lesz most ez a legény bünbaknak.

— Aha! itt a hiba! Ez a semmire való nem hallja a csengetést, holtig meghalhat fölöle az ember oda lent.

— Nem az a baj, törzsorvos ur, — szolt haragosan a tábornok, oda lépve a kenderhám végihez, — hanem az, hogy a kenderhám és csengettyű nincs összekötve; el van szakadva az összekötő láncz. Lánczhoradtát is!

Azzal lehordta ott a sárga-földig az egész venerabilis fakultást, s elrendelvén, hogy ilyen állapotban egy pillanatig se szabad hagyni ezt a készüléket, nagy déreid-durrall elpöngött.

Egy félóra mulva el is útazott szárnysegédével a vasúton.

Hej, milyen jól esett a helyörség tisztikarának felélegzeni, mikor biztosak voltak, hogy elment a «macska.» Legelőbb is siettek a tisztikantinba, hogy három nap óta egyszer valahára becsületesen jól lakjanak és egypár pohár sör mellett eladomázzanak a három napi «ostrom-állapotról.»

Ott ültek már vagy 3—4 órája. Épen a törzsorvosé volt a szó, nagy gaudium közepette adván elő a halottas kamra történetét, midőn a szomszédos kaszárnyából áthangzik az a tele torokból eredő, vontatott kiáltás, hogy «Grrwerraus.» aztán a trombitás fujja, a dobos veri a generálmarsot; nemsokára szalad át egy napos káplár s ijedten jelenti, hogy itt van a Landeskomandirender General.

Azok azt hitték, hogy megörült a káplár, csak akkor adtak neki hitelt, mikor hozzá tette még a jelentéséhez, hogy a generális egyenesen a kórházba vette útját.

Az orvosi kar elsápadt.

Mert igenis: ott volt a generális, felment a halottas kamra feletti ör-szobába és fejcsóválva győződött meg arról, hogy az elszakadt láncz a kenderhám és a csengettyű közt négy óra múltán sincs még összekötve.

Kapott pedig ezért a venerabilis orvosi fakultás 30 napi szoba-áristomot.

Csak később tudták meg, hogy a generális csakugyan elútatott ugyan a vasúton, de a legelső stáczióon kiszállt, kocsit fogadott és visszahajtatott, mert szeretett volna meggyőződni: valjon teljesítik-e prompte az ő rendelkezését?

Baka.

Rektram. Hát te gazember, mivel kented be az oskola falát? — *Peti.* Szalonával. — *Rektram.* Osztán miért, te pernahajder? — *Peti.* Hát hogy egyek meg a kutyák.

GYANÚS.

— Miczi, hol veszi maga azt a sok új ruhát, hiszen a havi béréből nem futja ki.

— Hisz a nagyságos asszony is most kapott új ruhát.

— Az egész más, azt nekem az én férjem vette.

— Hát az enyémet is az veszi.

AZ ANGOL VIZSLA.

— Hát ez az a híres okos angol vizsla? hisz' ezt bottal se lehet a nyúl után hajtani.

— Ép az mutatja, hogy igazi angol faj és okos, mert tudja, hogy az angol politika Bulgáriában kudarcot vallott s azért olyan szomorú.

Mama. Na Pistike, amott jön apa ni! Eredj szépen eleibe; ne félj, már nem haragszik.

Pistike. De haragszom én.

MODERN SZERELEM.

Irén! szeretlek véghetetlen —
Miként éjet a csillagok,
Mint lány a dalt, madár az erdőt
S nyíló virág a harmatot...

Bübájos álmam, édes üdvöm
Te vagy... te vagy kis angyalom,
Szeretsz-e?... mondd érted epedve
Úgy tép a kétség — fájdalom.

Irénke félig szemlesütve
Hallgatja s néha elpirul.
Remeg, midőn susogva, felve
«Igen» röppen el ajkirúl.

Remegő бүbájos szavára
Az ifjú oly boldog leszén,
— Oly jól esik, hogy egygyel ismét
Több lett a szám... a győzelem...

S a kis Irén is oh, mi boldog!
Tapsol ujjongva — csintalan.
— Hisz azt hiszi a kis bohó, hogy
Egygyel ismét több rabja van...

Sándor Mihály.

Mama. Bandika, hát a tortát ki ette meg?

Bandika. A maczta.

MÉG NEM CZIGÁNY.

B-Füreden a banda primása szöke legény volt. Egy kisasszony érdeklődve tudakozódik tőle:

— Úgy-e, hogy maga nem cigány?

Mire az szerénykedve felel:

— Bizson nem, kezsit csókolom: én még csak a fia vagyok.

B...lakon a város egyik felében lagnak a katolikusok, a másik felében a kálvinisták, a gyógyszerertár meg épen a város közepén van, úgy, hogy egyik oldala a katolikus, másik oldala a kálvinista város-részbe esik. Egyszer a patikárius sárkapatót csináltatott a feljáró grádicsra s azt véletlenül a kálvinista oldalra szögezte le. Jön erre egy jó katolikus pógár a patikába s meglátva a sárkapatót, megbotránkozva förmed a gyógyszerészre:

— Hát ez már micsoda, tekintetes uram? mivel különbek a kálvinisták mint mink? mivel jobb azoknak a pénze, mint a mienk? Ha a mi oldalunkra is nem csináltat az úr ilyen micsodát, hát mink katolikusok majd a szomszéd városi patikába járunk.

MEGFEJTÉS.

Pékhez küldik a kis Ninát.

— Pék bácsi! tisztelteti a mama s kérdezteti, hogy miért oly kicsinyek a zsömlyék?

— Mondja meg piczikém, azért, mert csak egy naposak.

CZIGÁNY FELELET.

— Hány az isten cigány? — kérdi a plébános.

— Nem tudom tisztelendő úr! Három esztendeje karácsonkor született egy fiacskájuk, de hogy ahsóta szaporodtak-e, nem hallottam, mert nem voltam a házsában, — felelé a cigány.

AGGODALOM.

— Hej sógor! de sok nyelve van a feleségének, vétesse ki s tétessen másikat.

— Nem én sógor! mert attól félek, hogy olyant találunk tenni, a mely repetál is.

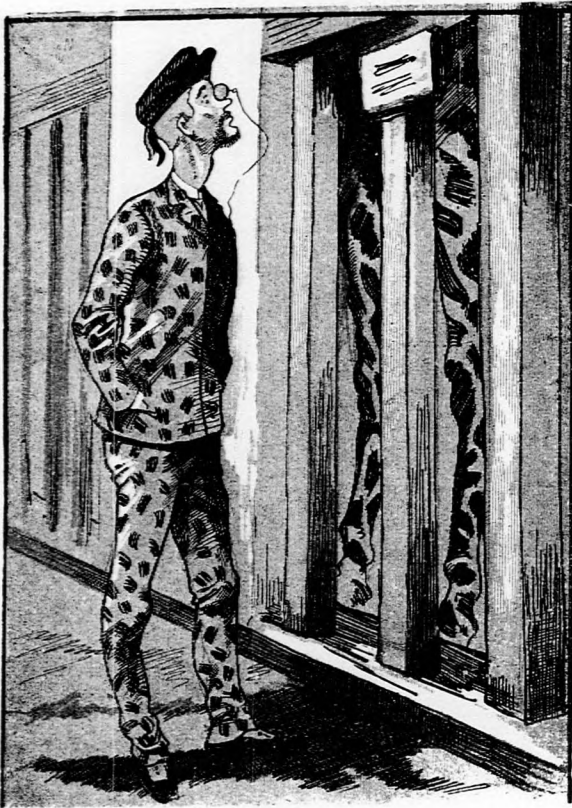
LEVÉLTÖREDÉK.

Kedves papa! — küldj számomra azonnal 25 frtot. Elseje ugyan még csak 5 nap mulva lesz, de épen ezért havi gazsimból elengedek 5 frtot. Megjegyzem, ha nem küldesz, a Salamon zsidótól úgy is kérnem kell, ez pedig 10 frtot követel. — Mint láthatod, tehát nagyon kívánatos, hogy egymás közt egyezkedjünk, levén mindkettőnknek 5—5 frt tiszta *hasznunk*.

Különben csókol

Fiad:
Guszt.

AZ ÁLLATKERTBEN.

Különcz. (A zsiraf kalitkája előtt.) Ugyan hol láttam én már ilyet?

MIÉRT VERTÉK MEG.

- Hát te miért sírsz, kis fiam?
- Megvert apa.
- Aztán miért vert meg?
- Mert ő erősebb.

JÁNOS GAZDA PESTEN.

János. Pinczér, hozzon bort!

Pinczér. Milyet kérem?

János. Hát csak a javából.

Pinczér. Van kérem literenkint 50, 35 és 25 krajczáros.

János. Hát 10 krajczáros nincs?

Pinczér. Nincs.

János. Akkor nem iszom.

ÖMLENGÉSEK.

Udvarló. Nellike nagysád, én önt imádom.

Nelli. Úgy, hát ön boldogítani szeretne engem?

Udvarló. (Halkan.) Igen.

Nelli. No — akkor kerüljön.

A KÖVÉRSÉG ELLEN.

- Igazán, olyan jó az a hizás körülására írt könyv, mint mondják?
- De nagyon jó ám, nagysád, magam is ajánlhatom.
- Hát akkor kérek belőle mindjárt két példányt.

BUDAPEST **RÉVAI TESTVÉREK** KIADÁSA

(IV. kerület, Váci-utca 11. szám.)

MAGYAR MŰVÉSZEK

MŰTÖRTÉNELMI VÁZLATOK IRÁSBAN ÉS KÉPBEN.

SZERKESZTI

SZANA TAMÁS

➡ Megjelenik 16 nagyolcizadrétű füzetben ugyanannyi **mű-melléklettel.** ➡

Egy-egy füzet ára 80 kr.

Ezen diszes vállalat célja, bemutatni hazai művészetünk legjelesebb alkotásait művészi kivitelű reproductióban, kísérve az illető művész életrajzával és műalkotásainak ismertetésével; ékítve a művész arczképével. Minden füzet számos illusztráción kívül egy becses heliogravure műmellékletet is hoz.

„ERZSÉBET“ (VÖRÖS-KERESZT) KÓRHÁZ.

3/1886.

Bizonyítvány.

I-ső sebész ti osztá y.

Alulírott a vezetése alatt álló sebészeti osztályon tett kísérletek alapján bizonyítja, hogy az Altstädter-féle „Phönix-szesz“ mindazon körös esetekben, hol szeszes bedörzsölések javalvák, s hol felület s vérbőség létrehozása czéloztatik, nevezetesen az ízületek heveny és idült csúzos bántalmainál, azután csonttörések és ficamok alkalmával, merev kötések hosszas viselése által okozott izomzsongtalauság és sorvadásnál, massage közben stb. jó eredménnyel használtott, végre, hogy mé; huzamosabb használata után sem okozott bőrizgatást vagy lobosodásokat.

Budapest, 1886. május 17-én.

Dr. Farkas László, osz ályos főorvos.

Mielőtt Phönix-szeszszemmel a nyilvánosság terére léptem volna, saját és a szenvedő közönség megnyugtására a legtöbb beteg- és kórházakban átadtam kipróbálás végett, s ott a következő betegségekben **fényes eredménnyel** lett használva; ennek folytán a szesz egy oly általános szer, melynek kitérősége mind általánosságban, mind a közhasználatra nézve jónak találattott és egy esetben sem kellene nélkülöznet ie. — Az én Phönix-szeszem a legtöbb nyilvános betegházakban folytonosan használtatik s különösen bebizonyul bedörzsölésnél (más age) minden csúzos bajokban, az ízületek avult csúzában, podagrában, köszvényben, idegbajokban, idegszaggatásban, idegkórbán, keresztsont-fájásban, ischiásban, fejköszvényben, idegbajokban, ficamodásokban, holttag ellen, az idegek és izmok megmerevülésénél, vérakadásoknál, zuzódásoknál, melyek hosszu id ig tartó kötözések után támadnak; főleg pedig fárasztó munka és hosszu gyalogolás után és előtt való erősítésre, valamint előhaladt aggságban a beálló gyengeségnél; továbbá fülzúgás és fülzaggatás ellen, a szemek gyengeségében, fogfájásban, szájbajokban mint szájj iz, fejfájásban és a hajtalaj erősbítésére. Belsőleg használva rögtön beálló rosszullétben, hányásnál, gyomorszorongatásnál, rossz emésztésnél, kolikában, büzös lehelletnél és choleraanál.

Ara 1 üveggel 1 frt. — 6 üveg 5 frt 50. 12 üveg 10 frt o. é.

Központi küldeményezési raktár Br. ALTSTÄDTER feltalálónál, Budapest, Király-utca 26.

Révai Testvérek kiadásában

(Budapest, IV., Váci-utca 11. szám)

megjelent és ugyanott, valamint minden könyvkereskedésben kapható:

MAVANMA

AZ „ÜSTÖKÖS” KALENDÁRIOMA

1887-RE.

Bátran állíthatjuk, hogy ez lesz a legszebb illusztrált naptár, mely eddig magyar nyelven megjelent. Képeit a jelenlegi fiatal művész gárda legkiválóbb képviselői készítették.

E naptár részletes naptárrival lévén ellátva — ez által előnyösen elűt a többi humoros naptáraktól, melyek kalendárioma éppen nem használható.

→ → → **Ára 1 frt.** ← ← ←

1 frt 15 kr. előleges beküldése mellett bérmentve, ajánlott keresztkötésben küldetik.

Helyiség-változtatás!

Alulírottak tisztelettel tudatják, miszerint eddig IV., Ferencz-József rakpart 25. szám alatt fennállott

☞ **üveg gyári főraktárukat** ☞

f. évi augusztus hó l-vel

VII. ker., Károly-körut 9. szám alá
a volt Kuhinka-féle helyiségbe

tették át, azt fuvott-, csiszolt-, sajtolt- és tábla-üveggel, valamint porcellán, kőedény, lámpa. és világítási cikkekkel dúsan felszerelték.

Kérve ez alkalommal továbbra is a n. é. közönség szíves partfogását, maradunk kiváló tisztelettel

ZAHN J. György örökösei

kir. szab. zlatnói üveggyárak főraktára: Budapest, Károly-körut 9. sz. fiókület, IV. Ferencz-József rakpart 25. sz.

WOLLEMANN T. és FIA férfi ruha terme

Budapesten, Rózsa-tér 6. sz. I. em.

KÜLFÖLDÖN,

nevezetesen

Londonban és Párisban

szerzett saját tapasztalatai alapján készít mindennemű

férfi ruhákat

a legújabb inged szerint.

A PALLAS irod. és nyomdai részvénytársaság kiadóhivatalában (kecskeméti-utca 6. sz.) és minden könyvárusnál kapható:

KERESKEDELMI FÖLDRAJZ

Kereskedelmi tanodák és felsőbb ipariscolák számára engedélyezett tankönyv

Irta

Dr. TOLDY LÁSZLÓ.

Ára az I. és II. kötetnek 3 frt 20 kr.

HIRDETÉSEK ÁRA:

Négyhasábos petit-sor 8 krajczár.

BÉLYEGDÍJminden egyszeri beigatás után
30 krajczár.**REKLAMOK**és nem szolid szövegű hirdetések
nem közölhetnek.**HIRDETÉSEK**

felvételnek kiadóhivatalunkban.

Továbbá :

BUDAPESTEN :MEZEY ANTAL (Dorottya-utca,
Wurm-udvar).

GOLDBERGER A.V. (Váci-u. 9)

BÉCSBEN :

MOSSE RUDOLF (Seilerstätte 2)

SCHIALEK HENRIK (Wollzeile 14)
hirdetési irodáikban.

UJ FOLYAM. II. KÖTET.

13. SZÁM.

BUDAPEST, 1886. SZEPTEMBER 26.

FELHÍVÁS ELŐFIZETÉSRE.

Az októberi évnegyed közeledvén, idejekorán kérjük évnegyedes előfizetőinket, hogy előfizetéseiket mielőbb megújítani szíveskedjenek.

Bizalommal kérjük ezúttal is lapunk minden barátját, hogy az «Üstökös»-t becses támogatásukban részesíteni s azt ismerőseiknek is ajánlani méltóztassanak.

Hizelgünk magunknak azzal a feltevéssel, hogy nem kérjük méltatlanra a t. közönség pártolását, mert ez évi működésünkkel igyekeztünk elérni a mi viszonyaink közt elérhetőt: csoportosítani lapunk körül a jelesebb írókat s a magyar művészek legkiválóbbjai közül annyit, a mennyivel nálunk még egy hasonló vállalat sem dicsekedhetett.

Mint eddig minden évnegyedben, úgy a most következőben is fogunk t. olvasóinknak meglepővel kedveskedni: már a folyó 13-ik számban egyik legkitünőbb írónk hosszabb humoreszkjét kezdjük közölni s egész csomó szebbnél szebb rajzunk van készletben.

Az „ÜSTÖKÖS“ előfizetési ára :

október—deczemberre --- --- --- --- --- **2 forint.**

☞ *Most belépő előfizetőink megrendelhetik a július—szeptemberi folyamot is 2 frtjával, mely folyam az október—deczemberivel képez egy kötetet.*

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal

az «Üstökös»-nek, Budapesten

ezímezendők.

Tisztelettel

Az „ÜSTÖKÖS“ kiadóhivatala.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Sz—da K—ly. Budapest. Köszönjük a szíves megemlékezést és a rajzokat. Az ígérteteket várjuk. *B—r J—n.* A kutyapert közölni fogjuk; csak türelem, míg rajzok készülnek hozzá. A vers vékonyka. A kért kéziratot kivételképen sem küldhetjük vissza, abból az egyszerű okból, mert már rég megsemmisítettük, mivel nem használható kéziratot egy hétnél tovább nem őrizhetünk. *Sz—gh J—ő.* (Bpest) Az adomák egy része beválik. Honorárium lesz, míhelyt ezeknek a java megjelenik s még megtoldja néhánynyal, mert egy-két adomáért ugyan alig lehet valamit fizetni. *Cs—i L—s.* Köszönjük a verseket. Ugy teszünk velök. *P—r M—ly.* (Bpest). A «Klipp-Klapp» meg fog jelenni. A kathedrai bölcseségeket nem igen közölgetjük. *Sz—ó Zs.* A Szaniszló úr esete nem használható; a mellékelt rajz primitív. *Kaján Kajetán,* rigmusa talpraesett. Mentől előbb közölni fogjuk. *A házmeszteri poézis* furesa, furesa, de nem annyira, hogy érdemes volna kinyomtatni. *S—r M—ly.* (Budapest) A katonadalokat köszönjük. A «Szertettek» kezdeti rövid versikét nagyon elcsépeelt pontje miatt mellőznünk kell. *E—t F—ncz.* (München) Igyekezünk a kérdéses ügyben valami pozitívet megtudni s a napokban mindenesetre menni fog értesítésünk. *B—ko F—st.* (J.-Brny) Tárcazacikket nem, hanem inkább apró adomafélélt kérnénk. *V—g B—a.* (Bpest) Legyen szíves hozának elfáradni s a kért számokat megkaphatja. *B—fy K—n.* (Lvl.) Köszönjük. *M—y P—l.* «A telegraf» meg fog jelenni. *S—s A—d.* A mi közölhető, az meg fog jelenni. A t. példányt több dolgozattal kell megérdemelní; egyébiránt most úgy sem teljesíthetők kérelmémt, mert szűkiben vagyunk a példányoknak. *G—y A—s.* (P.-Apthi.) A kitünő adomát és még kitünőbb rajzot köszönettel vettük. A lap eddig mindig Münchenbe ment, mert nem tudtuk, hogy ön haza jött. Kivánságát a legnagyobb készséggel teljesítjük. *Több kéziratról* jövőre.

RENDELÉSEN VAN.

Vevő: Nézze csak Kecse, ennek a nadrágnak az egyik szára hosszabb, mint a másik.

Szabó: Ugy van az rendén, mert csak nem lehet mindakettő *hosszabb.*

TUDJA, MIT CSINÁL.

Feleség Öreg, te mindig csak a fejed szeded ki a spárgának. *Férj.* Hát'szen az a java.

PECH.

Munkás. Ez aztán a nagy pech! Tíz éve fizetem már a betegsegélyző egyletbe a tagsági díjakat, és még egyetlenegyszer sem voltam beteg.

NEM ELÉG EGY REBACH?

Elmegy a paraszt a zsidóhoz s panaszkodik neki, hogy bizony már nemsokára meghal a felesége, jó volna egy kis összeget letenni az életbiztosító társaságnál, mondaná meg az lezik, hogyan kell ez ügyben eljárni?

— Hát aztán miért akarja a feleségét biztosítani — tudakozódik a zsidó.

— Hát mondom, hogy nemsokára úgy is meghal a feleségem, hát legalább majd sokkal több pénzt kapok azután vissza.

— Hát magának nem elég egy rebach?

ÜZLETHELYISÉG VÁLTOZTATÁS

RAICS FRIGYES

Budapest, VIII. ker., Stáció-utca 41. sz.

16 év óta fennálló

fehér-, divat-, szőtt, rövidárú, szabó kellékek üzlete

folyó évi szeptember hó 8-ától

VIII. ker., József-körút 53. szám

(Stáció-utca sarok)

alatt az újonnan épült Éder-féle palotában van.

T. cz. vevőim támogatását továbbra is kikérve, mély tisztelettel

Raics Frigyes

VIII., József-körút 53. sz.

A PALLAS

irodalmi és nyomdai részvénytársaság könyvkiadó-hivatalában (Budapest, IV. ker., kecskeméti-utca 6. szám) megjelent:

A GYÜMÖLCSTENYÉSZTÉS TANA.

Vezérfonalul

gyümölcsstenyészési előadások és önképzés számára.

LUCAS E. és MEDICUS FR. NYOMÁN

átdolgozta

VILLÁSI PÁL.

105 fametszvénynyel. 2 frt helyett 1 frt.